

Terekküp 122

Emin Reşah

2020-12-09 10:13:55+0300

Seni unutmamak için hindistan cevizi yağı yiyorum.

Diyor ki *neden artık Twitter’da evlilik konusunda bir şey söylemiyorsun?*

Son iki aydır 500-1000 mor halkalı hesabı engelledim. Bu konuları hayatının merkezine koyan kimselerle iletişimi kesiyorum. Önüme düşmüyorlar ve ben de kendi derdimi açıklamak zorunda kalmıyorum. *Preemptive blocking prevents much ado*

Bir nevi *deveküşu taktiği* ama zaten özünde mühim bir mesele değil. Kimseyi dinleme borcum olmadığını düşünüyorum. Bu yaştan sonra da evliliğin ne olduğunu, kadınların kim olduğunu sosyal medyadan öğreneceğimi sanmıyorum.

Twitter ne işe yarar? Ben sadece sevdiğim insanların hayatlarında neler olduğunu takip etmekte kullanıyorum. Açtığımda hemen hiçbir hakkında elimden bir şey gelmeyen meselelerin önüme yığılmasının kimseye bir faydası olduğu kanaatinde değilim. Öldürülen insanlar, kayıp köpekler, hasta çocuklar, kan duyuruları, uzaktaki ve yakındaki savaşlar, evliler, evsizler, dangalak politikacılar, depremler, seller, afetler, hasılı zilyon tane üzüntü sebebinin sizi hareket edemez hale getirmesinden başka bir işe yaramıyor.

Bunlardan bir kan duyurularına cevap veriyordum. Kan grubum nadir bulunduğuş için. Onda da para vermeye, yemek yedirmeye falan çalışıyorlar. Gidip kendim vermenin daha iyi olduğuna kanaat ettim. Anons görünce *zaten şu sıra veremem* diyorum.

Günlük 19 saat açlığı konserve balıkla bitiriyorum. Balığa biraz limon ve D vitamini damlatıyorum ve her damlatışında *acaba bunlar birbiriyle iyi geçinen ikililer mi* diye düşünüyorum. D vitaminini ekmeğe damlatıp almayı tavsiye ediyorlar ama eve üç aydır eklemek girmediği için öyle bir imkanım yok.

Saat 9-5 arası gerçeğin hiç söylenmediği gibi bir teorim var demiş Hunter Thompson.

Diğer saatler de uykuda oluyor zaten.

Hayatın akışmaları ve cinsin tabii hali kendimizi bakann yapmanızda bir engel sayın bakanım. Bildiğiniz gibi değil, her şey karışık.

{{< youtube mxCGDFIH1_k >}}

How to NEVER Get Sick Again - The WIM HOF “Iceman” Method

Wim Hof’u iki senedir biliyorum. *Buzadam* diyorlar. *Karlı dağa şortla tırmanma*, *buzlu suda saatlerce kalma* tarzında rekorları var. Soğukla aramda soğukluğu yıkmama vesile olan adam bu. 2019 Haziran’ında *acaba yapabilir miyim* diye başladığım günlük soğuk duşlara hala devam ediyorum. O zamandan beri grip, nezle, kovid gibi hastalıklar uğramadı. Ekim 2019 civarı bir kere ateşlenecek gibi oldum, duşumu alınca sabaha geçti.

Bu videoda geçmişte karısının intihar ettiğini öğrendim. Ondan sonra *buzculuk* işine girmiş. Bu gibi şeyler bir takım boşlukları doldurmak için yapılıyor sanırım. Benim de sebeplerimin arasında – intihardan duyulan suçluluk gibi büyük bir mesele olmasa da – kendimi bazı konularda *terbiye etmek* gibi bir amacım vardı.

Ne yaşadık? Ne yaşadığımızı yaşayacaklarımız belirleyecek.